

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 2 • 83. ÅRG. • 2014

INNHOOLD

	side
* Leder	2
* Andakt	3
* Solbjørg Pilskog hilser fra Gadjiwan i Kamerun	4
* Hvor skal det ende?	6
* Brev fra Indonesia	7
* Brev fra Nepal	8
* Informasjon om arbeidet i Etiopia	9
* Nytt fra opplæring av fødekoner på Madagaskar	10
* Bilder fra Madagaskarturen	12
* Brev fra India	13
* Årsregnskap 2013	15
* Årsmelding 2013	16

Det strømmer inn med kontingent-innbetalinger til kontoret og med mange av disse kommer det små og store gaver. Vi takker så mye til hver enkelt. - Hilsen SMR

Bilde: Olav Vestbøstad

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Leder

Engasjement og tilbedelse

Landsstyret var samlet i slutten av mars. Bl.a. ble søknadene om økonomisk støtte behandlet. Også i år kunne vi dele ut en stor sum grunnet penger som kommer inn hvert år og del av en stor arv SMR fikk for en tid tilbake. Det kommer inn ca 1 mill i gaver fra enkeltpersoner og grupper hvert år. Nå minker det raskt på pengene i banken. Men i år ble det 1.5 millioner å dele ut. Vi kjenner stor glede ved å være med å støtte helsearbeid og diakonalt arbeid for barn, unge og gamle. Det skal bygges fødestuer i Kongo. Mor/barn-helse prioriteres flere steder. Unge mennesker skal få undervisning for å være veiledere i sine nærmiljø. I Indonesia skal det læres opp helseagenter. SMR prioriterer også å støtte bygging av et lite eldresenter. Vi støtter arbeid med psykisk helse og har også gitt støtte til kristent og humanitært arbeid i flyktningleirer. Akkurat nå tenker jeg spesielt på alle de kristne flyktningene i Syria. Syria's kristne var den største kristne kirke i Midtøsten fram til uroen startet for 3 år siden. Nå reiser alle som kan fra det kaotiske land hvor så mye ondskap og destruksjon herjer. De uten økonomisk mulighet har ikke noe valg. Det er smertelig å høre om så mange menneskers lidelse. De får ikke tilgang til nødvendig helsehjelp i Syria. Og vi vet at dette ikke er det eneste land i verden som har det slik.

Det mangfoldige og viktige søskenfelleskapet verden over utfordrer oss til ansvar og engasjement. Det er kristne menigheter som lever under så forskjellige kår. I isolerte områ-

der er det fortsatt tabu og gamle tradisjoner som rår. Trolldom, magi og heksedoktor har makten. Vi kan kjenne på avmakt når vi konfronteres med all lidelse og ondskap.

Kristne blir forfulgt og trakasert. Mange har ikke engang sin egen bibel eller de kan ikke engang lese om de hadde hatt Bibelen. Kan vi forestille oss hvordan livet som kristen vil være under slike forhold? Hvordan ledes menighetene? Hva er det som har ført til at disse kristne har kommet til tro på Kristus? Hva er det som gjør at de fortsatt holder fast ved sin kristne tro tross det som er vanskelig? Forteller det ikke om at de holder ut fordi de vet hvem de tilber?

Misjonærer forteller om nasjonale kristne de samarbeider med. Vi fikk se en film fra India på LM sist sommer. En ung jente sykler med et smil om munnen og synger: "Jeg er glad og jeg vil lovprise Herren". Vi ser henne på sykkel i landsbyen hvor det ikke er asfalt, men støv og jord. Geitene løper mellom de enkle husene og handelsbodene. Landsbyen har fått helseklinikk og skole. Mennesker har fått hjelp. Hun har fått lære å kjenne Jesus Kristus og deler med oss en lovsang til Herren.

Det handler ikke bare om nestekjærlighet. Det handler også om at Gud har fått møte mennesker. Noen har fått et engasjement og de tilber Jesus Kristus.

Hilsen Torbjørg

Andakt

En venn for LIVET

Kjære leser, når du leser dette er det en stund siden vi feiret Påske, men jeg vil likevel dvele litt ved den i andakten. Mange spurte meg da jeg kom tilbake på jobb etter påskefri: "Har du hatt en fin Påske?" Hva er en fin Påske? Er den ikke alltid i bunn og grunn fin?

Påske; en høytid hvor vi minnes Jesu siste Påske i Israel. Og tenk på de enorme kontrastene Han gjennomlevde den uka:

- fra tiljubling til spott,
- fra festmåltid til piskeslag,
- fra vennelag til ensom bønneatt,
- fra ridende oppå et esel til bærende et tungt kors på skuldrene sine,
- fra høye råd og Pontius Pilatus til forlatt av sin Far.

Den uka tror jeg Jesus gjennomlevde alle de kontraster og følelser jeg som menneske gjennom livet kan ha. Mot slutten av denne uka lider han ubeskrivelig for oss, og etter tre dager får vi et fantastisk tegn på at Gud den Allmektige godskriver oss Jesu soning på våre vegne, ved å vekke Jesus til livet igjen.

Mens jeg var sykepleier og misjonær blant gumuz folket i BlåNildalen i vestre Etiopia (1995-1999, NMS/Mekane Yesus), fikk jeg høre flere skapelseshistorier. En av dem forteller at da Gud hadde skapt verden ville han innby til fest i himmelen. Han innbød alle menneskene på jorden, og de gikk opp ved

hjelpe av en stige. Så begynte festen. En kvinne kom for seint og da hun så at festen hadde startet, ble hun så sint at hun tente på stigen, slik at den brant opp. Etter dette har Gud vært i himmelen og menneskene på jorden.

Nettopp derfor var jeg i Etiopia;

- fordi jeg selv tror på Jesus, som Gud sendte for å forsone oss med seg selv.

- for å være med å bringe Jesus, forsoneren til dem som tror at Gud har mistet kontakt med sin skapning. Å bringe håp til dem som tror at Gud ikke vil ha kontakt med oss mennesker.

Det er Påske som gjør at jeg i dag kaller meg kristen. Det er den som gir mening til Julenatt og som vi kjenner til her i dag på grunn av det som skjedde Pinedag. På grunn av Jesu soning, død og oppstandelse tror jeg på forsoning, på tilgivelse og nåde.

Hva er en fin Påske? Er den ikke alltid fin? Jesu siste Påske rommet alt i livet. Og da kan han kjenne alt i våre liv, og forsone alt. Han kjenner allerede til alt i ditt liv og Han vil være din venn både i livet og for livet.

Guds fred
Hilsen Hilde Masvie Ydstebø
Nestleder SMR

Solbjørg Pilskog hilser fra Gadjiwan i Kamerun

Foto: Eli Vollen og Berit Nilsen

Helsesenteret i Gadjiwan

Solbjørg kom tilbake til Norge i april, men hun fikk feire både jul og påske med venner i Kamerun. I jula var det stor festgudstjeneste i kirka med fellesmiddag etterpå. Det ble en stor overraskelse da landsbysjefen som er muslim kom og ville spise sammen med de kristne utlendingene. Vanligvis vil disse store sjefene spise for seg selv. ”Det var første gang jeg har sett en slik sjef ete” , sier Solbjørg. Hun forteller videre at landsbysjefen ba om forbønn for Gadjiwan. Han har sett at kirka og helse-poliklinikken har betydd mye for folket

Redaktøren takker Solbjørg for brev som kom til Misjonsringen - dette har også stått på trykk i Vikebladet Vestposten:

KRONING AV LANDSBYSJEF

Ein dag kom dei med brev til meg. Innbyding til ”kroning” av Hamidou Abbo Jean til landsbysjef i Toulwatongti 28.2.14. Toulwatongti ligg ca 40 km oppe i fjella, dit gjekk eg til fots i mange år, hadde barnekontroll og vaksiner, svangerskapskontroll, behandla sjuke

Soumou Samari Martin, hjelpepleier og leder

i området der. Soumou Martin har fått mye erfaring gjennom mange år. De er tre ansatte, to hjelpepleiere og en assistent. De har et stort ansvar og får ikke sin rettmessige lønn hver måned. For en del år tilbake fikk de Norad-støtte. SMR har også bidratt. Men nå er det inntektene fra pasientene som skal dekke alle utgiftene.

Nå planlegger staten å etablere et sykehus i nærheten. Det vil bety et bedre tilbud til befolkningen når det er i gang.

osv. I dei seinare år, etter at det er ”hakka veg”, kunne eg bruka bil. No er det sjukepleieren som tek turen, på motorsykel.

I brevet står det at det vil glede dei stort om eg kom. Hamidou og Esther, kona hans, har jeg kjent i 40 år. Dei fire borna deira har

eg teke imot. Overnatta mang ein natt i saren deira, ete mange gode måltid hos dei.

Eg har lyst til å fare. Men på den vegen køyrer eg ikkje lenger. Daouda, sjåfør, er bortreist.

Den 28. om morgonen, kjem Daouda; ”Gjer deg ferdig, vi reiser til Toulwatongti. Det er ein dagstur. Eg har fått bod om å ta med meg høgtalarar og moderne musikk”, seier han. Klokkka 07:30 er vi på veg. Det tek berre tre timar. Vegen er betre enn eg trudde. Mykje folk er samla. Det har sett opp grastak på staurar, til vern mot sola.

Før vi køyrer til Samelecti, der kroninga skal skje, får vi god middag. I Samelecti har eg hatt same arbeidet som i Toulwatongti. Mange der kjem og helsar og pratar. Dei er glade for å sjå meg, som dei seier.

Kroninga skal vere i inngangshytta til sjefsaren. Alle landsbysjefar skal vere muslimar, har det vore sagt. Hamidou, som er kristen, har sagt frå at han ikkje skifter tru. Må han det, får dei velje ein annan sjef. I inngangshytta er berre muslimar, dei sit tett i tett på golvet. Berre sjefen, som skal utføre kroninga, har stol.

Presten vår, Bangki, som og er med, og eg får stolar å sitje på, utanfor inngangshytta. No er dei ferdige med sitt, presten og eg får koma inn og be for Hamidou, og for arbeidet hans som sjef. Dei har kledd på Hamidou ei stor, fin kappe, som han sjølv betalte, og turban på hovudet. Han kjem ut, folk får helse på han og ynskje tillykke.

Vi køyrer attende til Toulwatongti i full musikk. På lasteplanet sit tre med trommer og ein med trompet. Med bilen fyljer 10 motorsyklar, i kortese. I Toulwatongti er heile landsbyen på beina, dei står langs vegar og tar i mot sjefen sin.

Stol til Hamidou er plassert under grastaket. Framfor ligg ei matte. Folk kjem, knelar på matta og helsar. Hamidou er blitt stor sjef, Djaouro. Det er talar og mange gode ord. Dei er og glade for at eg er der og sender helsing til landsbyen min med takk for skulen dei har fått. No får borna gå på skule fordi lærarar, born og foreldre ved Hjørungavåg skule har vore med og bygt skule i Toulwatongti, med tre klasserom og kontor. I år fekk dei sementgolv, før var berre jordgolv.

Her er ikkje elektrisitet. Hamidou har ordna seg med ein liten motor slik at dei har lys og kan bruke høgtalarar med ”moderne musikk” som Daouda har med. ”Festen skal vare heile natta, til neste dag. Vi kan ikkje reise heim”, seier Daouda. Hamidou og Esther er glade for at eg blir. ”Seng skal du få, med laken og myggnett. Det er du som lærde oss å bruke myggnett over senga”.

Etter kveldsmat går eg til ro. Kanskje den einaste som vil sove. Dei syng, trommar og dansar heile natta. Etter ein god frukost, kjøt i saus, ris, smultbollar og te, reiser vi frå Gadjjwan takk for oss. Festen skal vare heile dagen og neste natt og avsluttast i kyrkja på søndag, seier dei. Men vi reiser og er glade for alt vi har fått vere med på.

Solbjørg Pilskog

Hvor skal det ende?

Fra Harstad Tidende 29. 3. 14 har vi tatt med denne historien:

- At æ sku ende opp her i Afrika, kæm skulle tru det?

Hans Petter Schjelderup tar seg tid til å nyte litt sol og å reflektere litt etter å ha fartet rundt i Addis hele dagen mellom sykehus, rehabiliteringshjem for barn, styremøte og besøk på en forballøkke med utdeling av fotballutstyr.

- Kanskje var det en mening med det, sier han spørende med sitt karakteristiske smil. Han sikter til skjebnkvelden i 2005 som skulle komme til å snu opp ned på livet. Han stod oppe i kranvogna på Dalsletta og skulle bare skifte ut det siste gatelyset før han tok kvelden. Det var da det skjedde.

Gutt så flammene

- Jeg husker det hadde begynt å regne, og det uheldige var at det gikk et høyspentstrekk rett over meg der jeg stod. En dråpe må ha falt ned og ført til overstag. Jeg holdt hendene så maksimalt uheldig som jeg kunne i akkurat det sekundet dråpen traff og fikk dermed 25 000 volt gjennom kroppen. Tilfeldigvis så en liten gutt flammene rundt meg, og skjønnte noe var galt. Slik fikk jeg raskt hjelp og endte omsider på brannskadeavdelingen på Haukeland, sier Hans Petter.

Skjebnen ville at det skulle knyttes sterke personlige bånd mellom den alvorlig brannskadde pasienten og hans kirurg. Dr. Eriksen vokste opp i Etiopia og har hatt mye av sin legegjerning der, mens Hans Petter har en adoptiv sønn derfra. Dr. Eriksen fortalte om de store brannskadeproblemene som rammer fattige etiopiske barn, og mangelen på medisinsk

hjelp. Det bestemte de to at de ville gjøre noe med sammen.

Et verdig liv

I dag, seks år etter at de to startet Childrens Burn Care Foundation Ethiopia i 2008 er 650 barn operert og gitt mulighet til et verdig liv. I tillegg har CBCF lagt vekt på å styrke lokal utdanning av spesialsykepleiere. I år blir de første etiopiske intensivsykepleiere og de første operasjonssykepleiere på 37 år, ferdig utdannet. Operasjonssykepleier Bente Tennøy Klaussen fra Harstad har vært sentral i opplæringen. Hun har tatt permisjon fra UNN og jobber som frivillig på andre året for CBCF. Men det stopper ikke med dette. CBCF har nye og større planer:

- Avtale er nylig inngått med et sykehus i Moshi i Tanzania om hjelp med å operere brannskadde barn der, etter at Dr. Eriksen reiste dit og opererte et barn. En brannskadeavdeling står klar.
- Et nederlandsk rehabiliteringssenter i Addis Ababa for ca 40 barn som har gjennomgått amputasjoner og større operasjoner, ligger an til å bli overtatt av CBCF.
- En fin tomt av staket ut i flotte omgivelser i utkanten av Addis. Der skal bli et framtidig CBCF-senter.
- Som inntektsbringende tiltak: CBCF planlegger salg av førsteklases etiopisk kaffe gjennom en norsk dagligvarekjede.

Kontrakten med et stort etiopisk kaffefirma kom i stand etter at direktørens far ble operert og reddet av Dr. Eriksen.

- Som nok et inntektsbringende tiltak: Addis Ababa er Afrikas diplomathovedstad med et stort antall betalingsdyktige utlen-

dingler. Helseberedskapen for disse oppleves ikke tilfredsstillende. CBCF ligger nå an til å overta driften av Swedish Clinic i hovedstaden og inngå allianse med SOS International for evakuering av kritiske pasienter.

Brev fra Indonesia

Av Berit Helland

Først vil jeg på vegne av Indonesiafeltet få takke for støtten som vi ble innvilget fra SMR. Planleggingen er godt i gang og informasjon hentes inn. For å kunne få til et godt prosjekt er forarbeidet veldig viktig. Derfor samler vi nå inn informasjon som går på gode måter å formidle helseinformasjonen på. Hvem skal vi samarbeide med? Hvem er respekterte og viktige personer i landsbyen som kan bringe informasjonen til høyeste plan slik at det får større ”tyngde” ut fra den lokale kulturen?

Resultatet fra helseundersøkelsen som ble foretatt med støtte fra SMR i fjor viste at feilernæring og underernæring er et stort problem i denne landsbyen. Undersøkelsen vi hadde, fokuserte på barn fra 0- 5 år. I dette området er det også et høyt antall ektepar som skiller seg i og dette går naturlig nok utover barna som blir værende igjen med besteforeldre, når mor og far drar for å gifte seg på nytt. 30 prosent av befolkningen i denne landsbyen får drikkevannet sitt fra et sted som ikke er beskyttet og. 66 prosent av befolkningen koker ikke drikkevannet før de drikker det. 64 prosent av befolkningen har heller ikke sanitærfasiliteter i eller ved hjemmene sine.

Planen til YNLM (Yayasan Nurani Luhur Masyarakat) på Lombok er nå å lage en kampanje (Nutrition campaign) i landsbyen. Vi planlegger å samarbeide med de lokale kaderene i landsbyen.

En kader er en eller flere utvalgte damer/menn fra landsbyen som hjelper til ved aktiviteter i landsbyen. De er også de personene som gjerne hjelper til når noen er syke og trenger å reise til lege, ved fødsler, fester osv. Disse personene er respekterte personer og vi håper å kunne trene opp noen av disse for så at de viderefremidler infoen til landsbybefolkningen. Vi vil underveis monitorere og evaluere aktivitetene som blir foretatt for å sikre at det vi gjør blir bra.

Brev fra Nepal

Av Mirjam Bergh

Kjære dere der hjemme.

Det har gått 4 måneder siden det siste brevet jeg sendte hjem. Denne gangen vil mitt brev bli litt mer personlig siden jeg har hatt en erfaring som forandret livet mitt temmelig radikalt, og ikke bare mitt. Vi har også måttet justere planene for Bethesda. Men vi håper fortsatt at vi skal nå målet, å få Bethesda opp å gå før jeg blir pensjonist i 2015. I slutten på februar ble jeg mer og mer bevisst om at helsen min ikke var som tidligere. Følte meg mer og mer sliten og til slutt måtte jeg innrømme at mine symptomer lignet på angina, men de var der hele tiden (!). Snakket til slutt med min gode venn dr Bill Brandenberger, som har vært hos oss i to måneder som voluntør for å undervise i engelsk i språkskolen vår. Han rådet meg til å ta disse symptomene alvorlig og samme dag, den 20 mars, dro jeg sammen med en god venn til et av de større sykehusene her (ingen kan dra på sykehus alene i Nepal). EKG ble tatt umiddelbart når jeg kom inn til legen, og det var normalt. Jeg takker Gud for den legen for han sa: "Det ser normalt ut men vi vet nå at kvinner kan ha meget uspesifikke symptomer og normalt EKG og fortsatt ha alvorlige hjerteproblemer. Så jeg vil du skal snakke med kardiologen før du går hjem." Kardiologen var på lunsj men kom ut fra kantinen og møtte oss i hagen. Han ga meg to aspirin å tygge umiddelbart og så ringte han til sin kollega ved det store internasjonale sykehuset i Kathmandu, Norvic. Deretter gikk det raskt. Innen en time satt jeg på neste fly til Kathmandu, der en ambulanse ventet på meg. Og en halv time senere hadde jeg fått gjort en angiografi av hjertet og konstatert at en av de store kransarteriene var blokkert til 90 %. Blokkeringen av arterien var av en slik art at om jeg ikke hadde fått rask hjelp ville jeg ikke ha klart meg.

Jeg er nå rekonvalesent og det er en stor forandring for meg. Jeg er tilbake i jobb på halvtid

og må innrømme at 4 - 5 timer på kontoret er nok for nå. Det har også gjort at feltarbeidet har måttet bremses. Vi har nå hatt et møte der vi har bestemt at vi vil begrense oss til områder rundt Pokhara og Kathmandu til slutten av dette året for å unngå lange reiser for meg. Målet er nå å få staben opplært så de kan gjøre alle kursmomenter uten meg. Deretter kan de reise til de mer avsidesliggende områdene. I hvert fall skal vi nok vente til neste år før jeg begynner igjen med to dagers bussreiser.

Men jeg ser med forundring hvordan Gud har vært med i alt dette. Vi har jo en organisasjon som har vokst fra 4 til 14 ansatte på to år. Det krever også forandring i strukturen og vi har gradvis innført et mellomledernivå. Det begynte når vi forrige sommer oppgraderte Ram til kontorsjef og ansatte Yam som språk-koordinator. Jeg har nå lenge følt at den jobben Ram og jeg har gjort med å forberede feltarbeidet kan gjøres av en annen. Vi er så heldige at en av våre kursledere, som vi ansatte for et år siden, Ramu, er villig å ta på seg jobben som feltkoordinator. Han har i praksis allerede begynt å fungere i den kapasiteten. I tillegg er det et behov for å styrke kompetansen i språkskolen og det har vi nå gjort ved å oppgradere Basudev til hovedlærer. I går hadde vi stabsmøte for første gangen etter jeg ble syk og det ble et godt møte med mange gode innspill. Det har selvfølgelig rystet staben at dette kunne skje. Vi er alle bevisst om at vi er en organisasjon som fortsatt trenger tid til å få ting på plass og modnes. Tror at flere enn jeg har innsett at tiden er en gave fra Gud som vi får ta imot på ny for hver ny dag. Jeg vet fortsatt ikke helt hva fremtiden vil bringe, siden stenten er av et slag som resorberes etter 6-9 måneder. Jeg vil være meget takknemlig for deres forbønner i tiden som ligger foran.

Informasjon om arbeidet i Etiopia

Det er ei stund siden dere hørte fra meg og det som skjer i de to fistulaprosjektene her i Etiopia. For begge prosjektene er det nå siste året av den 3-årige prosjektperioden. De skal fases ut i slutten av 2014 etter 3 perioder på til sammen 9 år. Vi tror og håper at vi i den tiden klarte å øke bevisstheten i befolkningen om problemer rundt svangerskap, skadelige tradisjoner og hvordan forhindre nye fistulatilfeller. I tillegg har også staten vært aktiv de siste 9 årene. Det er videreutdannet mange sykepleiere. Det er også gitt 6 måneders kurs til jordmødre og de er plasserte i distriktene. Det ser ut som om alt dette har ført til at det finnes færre kvinner som lider skjebnen av å få fistelskader etter svært vanskelige fødsler. Det gjelder spesielt for kvinner som lever på høylandet, hvor infrastrukturen er bedre og jordmødre og sykehus lettere tilgjengelige. Staten tilbyr alle tjenestene rundt svangerskap og fødsel gratis, noe som motiverer kvinnene til å ta imot disse tilbudene. For kvinner i svært avsidesliggende strøk er det fortsatt vanskelig å gå til svangerskapskontroll og å føde på et helsesenter. I tillegg har noen folkegrupper, som f.eks. Gumuz, skikken med å føde alene ute i det fri. Så her er det fremdeles mye som bør gjøres.

Dere fulgte med de 4 jentene som ble utdannet til jordmødre på den beste skolen som finnes her i landet, Hamlin Midwife School. Den skolen er tilknyttet fistulahospitalet. De 2 jordmødrene som ble plassert i Boji gjør en bra innsats og er akseptert og tatt vel imot av både kollegaene og befolkningen. Ved siden av jordmorarbeidet driver de mye forbyggende arbeid gjennom opplæring av både kvinner, menn og helsepersonell. De viste i mange vanskelige tilfeller at de var i stand til å ta de rette beslutningene og kunne redde mange liv. I Misjonsringen 2013-3 skrev jeg at de 2 andre jordmødrene som ble plassert

i Begi nær grensen til Sør Sudan slet med å finne seg til rette. Dessverre endte det med at de flyttet derifra selv om de kunne ha utrettet spesielt mye i dette avsidesliggende området. De kunne med sin kunnskap kunnet hevet helse- og levestandarden til kvinner og deres familie i nedslagsfeltet av helsesenteret. Både folk fra synoden og jeg tok gjentatte ganger kontakt med dem. Jeg hadde lange samtaler hvor jeg prøvde å overbevise dem om at de skulle vende tilbake til Begi. En grunn som kanskje gjorde arbeidet i Begi så vanskelig var at de giftet seg med menn som bor i nærheten av hovedstaden. Men vi kan si at den største delen av prosjektet er oppfylt. 4 dyktige jenter er utdannet til jordmødre. Og vi håper at alle disse kan gjøre et viktig bidrag for å bedre mor og barns helse hvor enn de jobber.

Som allerede nevnt fases de to fistulaprosjektene ut. Vi fikk signaler fra flere hold om at det ønskes en fortsettelse av helsearbeid for kvinner, men da med fokus på det forbyggende arbeidet. Derfor har Vestsynoden i Boji i samarbeid med meg utarbeidet en søknad for et prosjekt som skal jobbe i lavlandet langs Blånilen, hvor majoriteten av befolkningen er Gumuz. Hovedmålet er å få kvinner til å bruke helsestasjonene og å føde i trygge omgivelser. Jeg skal skrive mer om det når prosjektet eventuelt er godkjent.

I sommer er det Generalforsamling av NMS i Oslo og dere i SMR har en stand der. Jeg skal delta på GF, og landet Etiopia har en egen stand i den "globale landsby". Kanskje jeg kan møte noen av dere? Ta gjerne kontakt med meg. Det ville glede meg å kunne samarbeide med dere under GF.

Med vennlig hilsen

Sonja Küspert

Nytt fra opplæring av fødekoner på Madagaskar

Arlette Ravelomanantsoa, leder for opplæringen forteller:

Opplæring av fødekoner pågår for fullt. I februar i år var det ny samling med evaluering

Nå er 103 tradisjonelle jordmødre/fødekoner under opplæring i mange forskjellige landsbyer rundt om på Madagaskar. På en av de små poliklinikkene langt ute på landsbygda kom de bærende med en mor på båren laget

og kursing for leger, sykepleiere samlet i byen Antsirabe. Erfaringer deles og det undervises.

av bambus. Barnet lå i seteleie og var dødt allerede før de nådde fram til poliklinikken.

Men heldigvis ble mor reddet. Statistikken forteller i år at **ca 10 mødre dør daglig**.

Og enda flere barn dør eller får skader pga mangelfull hjelp. Både tradisjonelle jordmødre og helsepersonell er sammen om å redde liv. Dette

er en frukt av at det er gitt opplæring gjennom flere år nå. Mange tradisjonelle jordmødre/fødekoner samles nå regelmessig på kurs på

de små poliklinikkene hvor leger og sykepleiere er ansvarlige. Og når slike tragiske tilfeller oppstår gir det viktige erfaringer og det er mye å lære. Gjennom økt kunnskap kan flere redde. Det er målet med prosjektet.

Derfor er det mange takknemlige og glade leger og sykepleiere, fødekoner/tradisjonelle jordmødre, landsbysjefer og landsbyboere som takker for støtten SMR gir. Det er med på å løfte fram behovet for en bedre svangerskapsomsorg og fødselshjelp. Og vi som gir kan glede oss med dem. Det nytter at noen står på og holder ut. Husk å be for dette arbeidet fortsatt.

Bilder fra Madagaskarturen

Nora Fjose fortalte fra Madagaskar-turen på SMR-møtet i dag.
Vi håper noen av SMR-deltakerne skriver en hilsen til et senere blad.

*Besøk i Barmhjertighets-
byen, presten og beboere
har overrakt en gave til Liv
Kari Meinich, en av turdel-
takerne.*

*Anne Marie Høyheim og
Astri Elisabeth Hope, to
SMR-deltakere fra Østfold
tar seg en pust i bakken.*

*Sjaki var hardt angrepet
av Lepra, men ble frisk.
Her er han sammen med
Eva Johanne Brendlien
som er etterkommer av
Einrem som var en av pio-
nerne på Madagaskar.*

Kjære SMR vener!

Endeleg ei helsing frå Sajinipara, India. Eg takkar for det flotte Landsmøtet eg fekk vera med på på Rødde Folkehøgskule sist sumar. Så godt å vera saman med dykk. Så fint de hadde laga det til for oss. Så herleg å få visa filmen frå tenesta I Sajinipara, India som SMR har gjeve stønad til over så mange år. Her kjem ei helsing frå India til dykk alle.

Fyrst ei helsing frå Guds eige Ord, ...” og du skal elska Herren din Gud av heile ditt hjarta og av heile di sjel og av alt ditt vit og av all di makt. Dette er det fyrste bodet. Det andre, som er like stort, er dette. Du skal elska nesten din som deg sjølv! Det finst ikkje noko anna bod som er større enn desse.” **Mark. 12, 30-31.**

Guds Allmakt viser seg i dagleglivet. Misjonærlivet byggjer opp til vekst i kjærleik til Herren for utfordringane er så store at ein ser si eiga maktesløysa dagleg, ein er heilt avhengig av Jesus - Frelseren. Og hjelpa kjem i rette tid, det ynskjer eg å skriva litt om i denne helsinga.

- som når to lærerar og nokre av ungdomane eg er mykje saman med om sundagane, innan nokre veker plutsleg kollapsar, dei låg som døde på gulvet - då ropte eg på Herren i mi naud og om ikkje lenge opna dei augo, dei kom til krefter att. Takk Jesus!

- som når pengesending frå Norge stoppar opp i to år fordi Indiske myndigheiter for fyrste gong i mine 29 år har sperra gåver frå utlandet for ei tid. Korleis kan me då løna 20 medarbeiderar dagleg? Då kjem det vel med at me i årevis har ein god del lokale inntekter som for eks. skulen som er sjølvfinansiert. Skulepengane elevane betalar er nok til lærar løn for fire lærerar. Og med inntektene frå medisinsalget på Klinikken kan me og løna nokre av helsearbeiderane. Nyleg fekk me Rs. 45 000 som pris for to tre som me selde, og med dei midlane kunne me betala meir enn halve reperasjonen me hadde på Kyrkja dette året. To

bankinnskudd registrerte av myndigheitene for særskilde formål har revisor gjeve oss løyve til å bruka i desse krisetider. Guds nåde!!!! Så tydeleg ser eg kor fantastisk Herren legg alt så vel til rette for oss.

- som på tross av at sjefar på Visa kontoret i Kolkata som har sagt årleg i fem år at me kan ikkje gi deg lenger opphaldsløyve i India, likevel - Gud på forunderleg vis har ordna med visum i alle desse åra og det seinast sist torsdag då eg var i Kolkata. Endå eit års visum blei stempla i passet mitt. Elegant overkjøyrer Den Allmechtige mennesketankar og bestemmelsar slik at alt må vika for Hans Vilje. Så tydeleg har eg observert dette i alle desse åra. Naudrop i hjarta, registrert i Himmelen, forvandling av situasjonar skjer. Æra til Gud i det høgste!!!!!!!

Samarbeid med Politiet

I skrivandes stund ligg to politivakter omringa av myggnett rett bortanfor huset mitt - i Paviljongen - og søv. Sjølv om politier søv, veit folk at dei er her og ingen har prøvd seg på å gjera skade natens tider på Misjonsstasjonen. Stort! Kriminelt område me befinn oss i, mykje styggedom skjer ikkje langt borte. At Staten stiller opp med gratis politivakt i ei årrekke er og eit GUDS UNDER. Men ein lege frå Australia i misjonærtenesta i Orissa, nabostat til West Bengal, saman med sine to mindreårige born måtte møta med livet for at politivakt systemet starta opp. Det var då desse tre låg og sov i bilen etter eit evangelisk møte, at ei gruppe med hinduekstremistar slo bensin over bilen, sette fyr og dei brann til døde. Noko så forferdeleg. Neste morgon kom utsendingar frå distriktskontoret til politiet, dei tilbaud politivakt, og det er berre heilt fantastisk kor betydningsfull denne politivakta er for oss. Takk store Gud!

Leirarbeid

Ver i bøn for alle born og unge som skal samlast til Bibelleir frå 16 - 18 mai og for Anjåna og hennar medhjelparar som kjem frå Kolkata som

ressurspersonar. I over 30 år har denne indiske kvinna stande trufast i det Guds Kall ho fekk som ung - så utrusta til å føra born og unge inn i DEN HEILAGE SKRIFTA gjennom bevegelses-songar og undervisning av beste slaget. Songane ho brukar kjem frå Herren. Songar frå år tilbake står som stempla i dei unges sinn, utanboks blir dei framført dagleg i Kyrkje og Skule. Riya, ein fireåring innskriven på skulen vår i januar, som kom på vitjing saman med mor og veslebror i går i kveldninga, framførte deler av fire av desse songare ute på trappa mi. Storesyster hennar går og på vår skule. Jenta hadde allereie tilegna seg ein liten songskatt ho ber inni seg. For så imponerandes vakkert vitna ho i song om halte og blinde, spedalske og menneske besatte av vonde ånder som blei friske i møte med JESUS. Brukar Gud fireåringar til å fremja sitt rike på jord? Ja, i Sajinipara kan me vitna om det for her byrjar borna på skulen i fireårsalderen.

Bibelundervisning blant søkjandes muslimar og hinduar

Dei månadlege samlingane for søkjandes muslimar og hinduar med hjelp frå Good Way, ein tysk organisasjon, og deira medarbeidar Biswajit, fungerer svært bra over mange år. Fleire hundre har delteke på desse møta og har tilegna seg kunnskaper om Bibelen og kva den kristne trua går ut på. Mange, mange har kjøpt seg ein Bibel, nokre ei songbok med over 500 songar på bengali språket. På siste samlinga underviste Biswajit om oppstandelsen og nokre viste stor interesse. Morsalim innkallar til desse samlingane. Frå 10 til 23 kjem og til og med får dei seg eit godt rismåltid før dei syklar heim med nye tankar i hovudet til sine landsbyar.

Misjomæren som bur mellom apekattar, ulvar, ørner og kobraslangar

Svære apekattar og kobraslangar var ein del av miljøet då eg kom til Sajinipara. Men ulvane og ørnene har eg kun hatt som næraste naboar dei siste åra. Ei ørn laga seg reir like nær huset mitt i

ei kokkusnøttpalme, la egg og ørneungar blei det som vaks seg store ganske fort. Ørna kastar rått kjøtt av ymse slag ned på vegen rett som det er. Ufyseleg. Då vi hausta inn kokkusnøtter i denne palma blei ørna kjemperebelsk og gjekk til åtak på karane som deltok i innhaustinga - ho prøvde å pikka dei i hovudet. Redsel blant karane varde lenge og meir innhausting av kukkusnøtter blei det ikkje. For tida har vi ein ulv her med sju ungar, dei har laga seg hi rett bak huset mitt. Skumle ulvehyl rundt nåvene om kveldane er heit vanleg, ein venjer seg til alt. Ulvane tok den eine av sandalene til politiet her ein kvelden, dei herjar i blomsterboda og det var ulvefar rett utanfor døra mi i går tidleg. Godt er det og vita at eg har englevakt dag og natt - eg er i Herrens vernande hender, den tryggaste staden på jord.

Takk for trufast forbøn, for midlar til å driva misjonsarbeid for alle må få høyra det befriandes evangeliet om Jesus. Born, ungdom og voksne i det stille opnar opp for Jesus. Sima, niendeklassing frå muslimsk familie, skreiv i notatene sine sist sundag på Gudstenesta. Når Jesus har gjeve alt for meg, gjenge gjennom forferdeleg lidning og død, kva kan eg gi til Jesus. Jo, eg gir han mitt hjarta, eg ynskjer å leva for Jesus. Fint? Takk Jesus for at det nyttar å driva misjonsarbeid! Tydeleg ser eg frukter etter mykje slit og strev, det har gjenge på livet laust så mang ein gong - men Gud gir NY KRAFT, difor boblar det med fryd og gleda, takksemnd over å få vera med i Guds redningsaksjon blant alle menneskeslag. Ta bønneoppgåva skikkeleg alvorleg om at Gud vil senda ein Josva til å ta over her i Sajinipara for arbeidet som Otto Torvik starta opp må ikkje stansa opp. Eg kjenner at eg går mot avslutning av mi tenesta. SKJE DIN VILJE, HERRE JESUS. KOM TIL OSS OG VÆR HJÅ OSS ALLE. AMEN.

Dykkar utsending,

Anne Margrethe

ÅRSREGNSKAP 2013

Alle tall i NOK

RESULTATREGNSKAP	2013	2012
Gaver	1,046,322	1,142,912
Kontingenter	163,000	176,300
Sum driftsinntekter	1,209,322	1,319,212
Adm. utgifter	150,641	151,272
Misjonsringen	107,414	94,573
Bevilgninger og gaver SMR	1,993,650	2,485,800
Bevilgninger fra øremerkede fond 6,500	6,500	
Sum driftskostnader/bevilgninger 2,258,205	2,738,145	
Driftsresultat	-1,048,883	-1,418,933
Renter av bankinnskudd SMR	117,255	148,271
Renter av bankinnskudd øremerkede fond	4,377	4,643
Andre finansinntekter	15,500	15,500
Urealisert kursgevinst / tap(-) Orkla	-13,082	26,753
Netto finansinntekter	124,050	195,167
Årsresultat	-924,833	-1,223,766
Som disponeres:	Fra annen egenkapital -922,710	-1,221,909
	Fra øremerkede fond -2,123	-1,857
BALANSE pr. 31.13	2013	2012
Bankinnskudd SMR	4,532,951	5,237,993
Bankinnskudd øremerkede fond	0	182,619
Kortsiktige fordringer	0	24,090
Aksjer ORKLA	291,276	304,358
Sum eiendeler	4,824,227	5,749,060
Annen egenkapital	4,643,731	5,566,441
Egenkapital øremerkede fond	180,496	182,619
Sum egenkapital og gjeld	4,824,227	5,749,060

Lovisenberg, 27. 03. 2014

Torbjørg Vikingsdal Andersen

Anne Kristine Snøløvs   Hilde M. Ydstebø   Annbjørg Granlund   Eli Vollen   Asta Lekven Hafell

Sykepleiernes Misjonsring

Årsmelding 2013

Landsstyret.

Landsstyret har hatt møte 4. april og 12. september 2013. Samtidig møter også daglig leder og redaktør. I vårsemesteret møtte også vararepresentantene. Også i 2013 har det kommet inn mange søknader om økonomisk støtte. Søknadsskjemaet blir brukt. Noen synes å "glemme" søknadsfristen. LS bestemte også i 2013 at søknader skal behandles bare i vårsemesteret. Det skal da settes av to dager til LS i vårsemesteret. Dette blir som et supplement til tidligere AU som ikke vært i funksjon den siste perioden.

Landsstyret er godt fornøyd med Landsmøtet for Sykepleiernes Misjonsring på Rødde i Trøndelag, 13 – 16. juni 2013.

Økonomi og Forvaltning

På styremøtet 4.april ble det innvilget:

Ut ifra vedtatt budsjett har vi kr 300 000 til disposisjon, og 12. september gikk LS inn for å innvilge følgende:

Søknad fra	Innvilget
Britt Jorunn Dalseth	75000
Ingrid Næss	75000
Refugee Alliance v/ Sina Sigrun Saltbones	100000
M28, v/ Lise Rudvin	25000
Misjonsalliansen/Filipinene	25000

SMR har 2 fond, J. Høegs og I. Fjells. Når disse ble opprettet samt vedtekter finner vi ikke. Landsstyret har av og til fått søknader til utdanning, i den grad de er innvilget er de tatt fra Høegs fond.

I årsregnskapet for 2012 stod det kr 81 292 på Fjells og kr 101 327 på Høegs. På LS-møtet 13.juni 2013 ble det bevilget kr 6 500 fra Høegs fond, slik at det nå står kr 94 827 på dette fond.

I og med det ikke finnes vedtakter på disse fondene foreslår jeg at de begge innlemmes i SMR`s hovedregnskap.

Vedtak:

Innstående på Johanne Høegs og Ingeborg Fjells legater innlemmes i SMR`s hovedregnskap fra 01.01 2014.

Styret for Hjørdis Sundes fond ble oppnevnt med styreleder, nestleder og daglig leder/kasserer slik vedtektene er.

Bønnekortet

Bønnekortet blir oppdatert hvert år. Det ble informert på Landsmøtet og i Misjonsringen om at bønnekortet blir oppdatert årlig. Og det er forståelse for de forandringer som var nødvendig å gjøre.

Gruppene.

Det var ved utgangen av 2013 47 grupper i landet. Disse gruppene samlet inn kr 574643 i 2013. Vi gleder oss og er takknemlige for at disse små, men viktige fellesskapene fortsatt lever i landet vårt. Det er av stor betydning for alle som samles og for at misjonsengasjementet skal fortsatt holdes levende.

Medlemmer.

I 2013 fikk vi melding om at 23 meldte seg ut og 22 av våre medlemmer var døde. Det er innmeldt 11 nye medlemmer. Da er det ca 896 medlemmer. Vi ser at mange har vært trofaste medlemmer i mange år. Når vi ser at medlemstallet synker og få nye melder seg inn er det en utfordring til oss.

Misjonsringen.

Bladet kommer ut som før med 4 nr pr. år. Frødis Vestbøstad er redaktør. Vi takker henne for innsatsen med bladet og hjemmesiden. Samarbeidet med KABB om å lage lydbok/CD av bladet ble dyrt og avsluttet

Hjemmesiden: www.misjonsringen.no

Hjemmesiden er et viktig instrument for å gjøre oss kjent og formidle informasjon.

Kontoret

Vi er fortsatt heldige og får leie rom til kontor på Diakonissehuset, Lovisenberg. Her har Ann-Mari Rothli også dette året gjort en formidabel innsats tross sykdom. Hun har hatt ekstra arbeid med å få i stand en avtale med nytt regnskapskontor fordi Lovisenberg ikke lenger kunne gjøre den jobben for SMR. Karin Hansen og Anne Grete Gjerden har nå avsluttet jobben med å holde orden i medlemskartoteket. Nå er alle medlemmene registrert på datamaskinen i stedet for papirkartotek.

Norme

Torbjørn Vikingsdal Andersen deltok på konferanse i regi av Egede-instituttet og Norme 6.11.13. En viktig samling om hva misjonsarbeid er og hvordan mottakere opplever denne innsatsen. Hvem har makten? Hva er samarbeidet? Normes lederdag var 11.12.13. Undervisning med Magnus Malm. Leder og nestleder deltok også på Helsemisjonskonferansen i Bergen 22-24.11.13 Se referat i Misjonsringen 1/14

Informasjonsmateriell.

Det er to fine "roll-up's" til disposisjon for SMR. De kan bli brukt mye mer. De står på kontoret på Lovisenberg.

Landsmøtet 2013.

Landsmøtet på Rødde ble gode og inspirerende dager. Tema: "Bønn, en åpen kilde". Tillergruppen hadde gjort mange gode forberedelser. Det var nydelig pyntet og godt organisert. Folk fra området deltok med underholdning. Det var gode bibeltimer Kari Holmås. Misjonærene Sonja Küspert, Anne Marie Eidesvik, Solbjørg Pilskog og Britt Jorunn Hovda fortalte fra arbeidet de har vært med på i Eriopia, India, Kamrun og Peru. En dag var det tur inn til Trondhjem med god informasjon om Vestveggen av katedralen. På festkvelden kom det også en del folk fra omegnene. Søndag hadde vi fin avslutningsgudstjeneste i Melhus kirke med nattverd.

Vedtektene ble nøye gjennomgått og revidert. Det ble valgt nytt Landstyre. Og vi var heldige som hadde flere representanter som stilte til valg.

Det nye styret består nå av :

Styreleder: Torbjørn Vikingsdal Andersen

Nestleder: Hilde Masvie Ydstebø

Sekretær: Eli Vollen

Styremedlem: Asta Lekven Hafell

Styremedlem: Anne Kristine Snøløvs

1.vararepr. Torunn Tvedt

2.vararepr. Agnes Nordås

Det var 50-60 med på de daglige samlingene. Stemningen var god og vi reiste hjem med mye glede, takknemlighet og inspirasjon. Nå gleder vi oss over at Ulsteinvik har invitert til Landsmøte i 2016.

Oslo, 28. 03. 2014

Torbjørn Vikingsdal Andersen

Hilde M. Ydstebø Asta Lekven Hafell Eli M. Vollen Anne Kristine Snøløvs

Bevilgninger våren 2014:

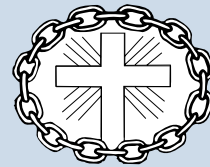
Søker	Land	Prosjekt	Innvilget i kroner
NLM	Indonesia/ Berit Helland	Ernæringsprosjekt August 2014- 2015	100 000
NLM	Mongolia	Kristent ungdomssenter	60 000
KMM	Senegal	Sykehusarbeid/ lønn og driftsutgifter Anette Nordhelle	125 000
KMM	India	Lønn, utstyr og drift ved helseklinikk. Anne Margrete Eidesvik	180 000
HP	Nepal	Sjelesorg-arbeid Til lønn, adm og oppfølging. Mirjam Bergh	60 000
HP	Tibet	Lønn, adm og drift av prosjektet "En ny Vei". Erna Suhr	132 000
NMS	Etiopia	Lønn og prosjektstøtte til "Mor/barn helse"prosjektet Sonja Kuspert	146 000
NMS	Kamerun	Lønn og prosjektstøtte til prosjektet "Helse og sosiale tjenester". Sandra Bichler	243 000
NMS	Madagaskar	Prosjektstøtte til prosjektet "Mor/barn-helse"	298 000
DNB	Kongo	Fødestue m/utstyr	150 000
	TILSAMMEN		1 494 000

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72

Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, mobil 48 27 44 81

E-post: torbj-a3@online.no

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo

ISSN 1892-7416

**Frist for innsendelse av
materiell er 1. august.**